

Elijah - Dört Numara

Kölelik

Jeff Pippenger

2023-10-01

İlyas'ın tanıklığı, üç buçuk yıl boyunca yağmurun olmayacağını, ancak onun sözüyle yağacağını ilan etmesiyle başlar.

Gilat halkından Tişbeli İlyas Ahab'a şöyle dedi: Huzurunda durduğum İsrail'in Tanrısı Rab yaşar ki, bu yıllar boyunca ne çiğ ne de yağmur olacak; ancak benim sözümle olur. 1. Krallar 17:1.

Söz konusu üç buçuk yıl, 538'den 1798'e kadar Tiyatira'nın tarihini temsil eder. 1798'de, kuraklık döneminin sonunda İlyas Ahab'ı Karmel'e çağırır. İlk meleklerin mesajı, 22 Ekim 1844'te Tanrı'nın yargısının saatini ilan etti. Birinci meleğin mesajı, Ahab'a bütün İsrail'i Karmel'e çağırma buyruğuydu.

Ve Ahab İlyas'ı gördüğünde Ahab ona, "İsrail'i sıkıntıya sokan sen misin?" dedi. O da cevap verdi: "İsrail'i ben sıkıntıya sokmadım; asıl sen ve babanın evi soktunuz; çünkü Rab'bin buyruklarını terk ettiniz ve sen Baal'ların peşinden gittin. Şimdi ise gönder ve bütün İsrail'i Karmel Dağı'nda yanıma topla; Baal'ın peygamberlerinden dört yüz ellisini ve İzevel'in sofrasından yiyen korulukların peygamberlerinden dört yüzünü de." Böylece Ahab bütün İsrailoğullarına haber gönderdi ve peygamberleri Karmel Dağı'nda topladı. İlyas bütün halka gelip dedi ki: "Ne zamana kadar iki görüş arasında bocalayacaksınız? Eğer Rab Tanrı ise O'nu izleyin; ama Baal ise onun ardınca gidin." Halk ise ona tek sözle bile karşılık vermedi. 1. Krallar 18:17-21.

İlyas zamanında bütün İsrail Karmel Dağı'na toplandı; bu ise, Vahiy'in üçüncü bölümündeki üç kilisenin bir araya getirildiği dönemde William Miller'ın dönemini temsil ediyordu. İzebel'in zulmünden kaçmak için 538 yılında çöle sığınmış olan, Tiyatira kilisesiyle temsil edilen kilise, William Miller'la temsil edilen İlyas'ın mesajıyla yüzleşecek nesil olarak çölden çıktı. Ardından yerden çıkan canavar ağızını açtı ve ona karşı bin iki yüz altmış yıl boyunca gönderilen zulüm selini yuttu.

Yeryüzü kadına yardım etti, yeryüzü ağızını açtı ve ejderhanın ağızından dışarı attığı seli yuttu. Vahiy 12:16.

Kehanette "bir ulusun konuşması", onun yasama ve yargı otoritelerinin eylemidir ve 1789'da Amerika Birleşik Devletleri, Amerika Birleşik Devletleri Anayasası olan ilahi belgeyi kabul ederek, hem Avrupa'nın krallarının hem de dinden dönmüş Katolik Kilisesi'nin zulmünden korunma sağlamak için gerekli hak ve özgürlükleri güvence altına aldı.

"Ulusun konuşması, onun yasama ve yargı organlarının eylemidir." Büyük Tartışma, 443.

1789'da, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak kehanetsel rolünün başlamasından hemen önce, bir kuzu gibi konuştu; ancak Pazar yasası yürürlüğe girdiğinde bir ejderha gibi konuşacaktır.

Ve yeryüzünden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Vahiy 13:11.

Yeryüzü canavarının başlangıcı ve sonu, onun konuşmasıyla işaretlenir. 1798'de Ahab bütün İsrail'i Karmel Dağı'na çağırır; burada Elijah, izleyenlere İbranilerin Tanrısı mı yoksa Jezebel'in tanrısı mı gerçek Tanrı olduğunu kanıtlamak için bir sınama ortaya koyacaktır. Jezebel'in, Baal'a ait dört yüz elli peygamberi ve koruluğa ait dört yüz peygamberi vardı. Sahte tanrı Baal erkek bir tanrıydı ve sahte tanrı Ashtaroth kadın bir tanrıydı.

Bu iki sınıf sahte peygamber, kilise ile devletin birleşimini temsil eder; çünkü peygamberlikte bir erkek ve bir kadın birlikte temsil edildiğinde, kadın bir kiliseyi, erkek ise devleti temsil eder. Elijah, dişil ve eril sahte tanrılar ve ayrıca Ahab ile Jezebel'in evliliği tarafından temsil edilen kilise ile devletin kutsal olmayan birleşimiyle yüzleşirken 850'ye 1 oranında sayıca azdı. Ahab ile Jezebel'in kilise ve devleti temsil eden örneği Cumhuriyetçiliğin boynuzunun yozlaşmasını, Baal ve Ashtaroth ise Protestanlığın boynuzunun yozlaşmasını temsil eder.

Mesele, Vahiy'in ikinci bölümünde Tiyatira tarafından temsil edilen yozlaşmış dine karşı İlyas'ın protestosuydu. İlyas bir Protestanı temsil ediyordu; çünkü Protestan'ın tek tanımı, Roma'ya karşı protesto eden biridir. İlyas'ın protestosu, yozlaşmış bir devlet ile yozlaşmış bir kilise arasındaki kutsal olmayan ittifakla mümkün kılınan kilise ile devletin birleşimine karşı bir protestoyu temsil eder.

Bununla birlikte, sana karşı birkaç şeyim var; çünkü kendisine kadın peygamber diyen o kadın İzebel'in öğretmesine ve kullarımı cinsel ahlaksızlık yapmaya ve putlara sunulmuş şeyleri yemeye saptırmasına izin veriyorsun. Ve ona cinsel ahlaksızlığından tövbe etmesi için fırsat verdim; ama tövbe etmedi. İşte, onu hastalık yatağına düşüreceğim; onunla zina edenleri de yaptıklarından tövbe etmedikçe büyük sıkıntıya uğratacağım. Vahiy 2:20-22.

Yemek yemek, benimsediğiniz mesajı temsil eder; putlara sunulan bir mesaj ise Katolikliğin öğretilerini, iğrenç putperest ibadetin bizzat sembolünü temsil eder. Karanlık Çağlar'da Tanrı'nın halkı, Katolikliğin putperest öğretilerinin çoğunu, özellikle de güneşe tapınmayı benimser hâle gelmişti.

Zina, gayrimeşru bir ilişkidir ve peygamberlik açısından Anayasa'nın yasakladığı şeyin tam özünü temsil eder; kilise ile devletin birleşmesi. Ahab, Jezebel'le gayrimeşru bir ilişki içindeydi; çünkü İsrail'in kralı olarak putperest bir prensesle evlenmemesi gerekiyordu. İsa, Vaftizci Yahya'yı İlyas olarak tanımladı ve Yahya da, kardeşinin karısı Herodias ile evlendiği için Herod'u azarladığında aynı gayrimeşru ilişkiyle yüzleşti.

Çünkü Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı yakalatmış, bağlatmış ve hapse attirmişti. Çünkü Yahya ona, "Onu kendine eş olarak alman yasal değildir" diyordu. Matta 14:3, 4.

İlyas'ın Ahab ve İzebel'le yüzleşmesi, her iki ilişki de kilise ile devletin gayrimeşru bir ilişkisini temsil ettiği için, Yahya'nın Hirodes ve Hirodiya ile yüzleşmesini önceden haber veriyordu. Birlikte, Papalıkla (İzebel ve Hirodiya), Birleşmiş Milletler'i temsil eden on kral (Ahab ve Hirodes) ve sahte peygamberi temsil eden Amerika Birleşik Devletleriyle (Karmel'in sahte peygamberleri ve Hirodiya'nın kızı Salome) yüzleşen yüz kırk dört binin İlyas mesajını temsil ederler.

Karmel'deki peygamberlik bağlamı, İlyas'ın din ve devlet işlerinin ayrılığı ilkesini güvence altına alan Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nı savunmasını içerir.

Ahab İlyas'ı görünce ona, "İsrail'i belaya sokan sen misin?" dedi. İlyas cevap verdi: "İsrail'i ben belaya sokmadım; tersine, sen ve baba evin soktunuz; çünkü RAB'bin buyruklarını terk ettiniz ve sen de Baal'ların peşinden gittin." 1 Krallar 18:17, 18.

Anayasa, iki boynuz olan Cumhuriyetçilik ile Protestanlığın her zaman birbirinden ayrı kalacağını hükme bağladı. Ancak Vahiy, Amerika Birleşik Devletleri nihayetinde bir ejderha gibi konuştuğunda, bunun, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki dinden sapmış kiliseler kontrolü ele geçirip dinden sapmış hükümetle birleştiğinde gerçekleşeceğini bildirir.

Ama 'canavara suret' nedir? Ve bu nasıl oluşturulacaktır? Suret, iki boynuzlu canavar tarafından yapılır ve canavara bir surettir. Buna ayrıca canavarın sureti de denir. Öyleyse, bu suretin nasıl bir şey olduğunu ve nasıl oluşturulacağını öğrenmek için bizzat canavarın, yani papalığın, özelliklerini incelemeliyiz.

Erken dönem kilisesi, müjdenin sadeliğinden sapıp putperest ayin ve adetleri kabul etmekle bozulduğunda, Tanrı'nın Ruhunu ve gücünü kaybetti; ve halkın vicdanlarını kontrol edebilmek için dünyevi iktidarın desteğini aradı. Sonuç Papalık oldu: devletin gücünü kontrol eden ve onu, özellikle "sapkınlık"ı cezalandırmak için, kendi amaçlarını ilerletmek için kullanan bir kilise. Birleşik Devletler'in canavarın suretini oluşturabilmesi için, dini güç sivil hükümeti öyle bir denetim altına almalıdır ki, devletin otoritesi de kilise tarafından kendi amaçlarını gerçekleştirmek için kullanılabilir. The Great Controversy, 443.

Karmel Dağı'ndaki İlyas, Milleritlerin hizmetini temsil ediyordu; ve Milleritler, Katolikliğin etkisi altından yakın zamanda çıkmış olup birinci meleğin ışığını reddederek Roma'ya dönmeyi seçenlerin tersine, gerçek peygamber olarak kabul edildiler. Böylece, 1844 baharında ikinci meleğin mesajı, Protestan mezheplerini Babil'in kızları ve Milleritleri de gerçek Protestan boynuzu olarak tanımlamaktan ibaretti.

Tanrı, İsrail halkını Mısır'daki kölelikten çıkarıp Kızıldeniz'in sularından geçirdiğinde, gökten gelen manna ile başlayan aşamalı bir sınama süreci başlattı.

"Geçmiş çağların birikmiş ışığı üzerimize parlıyor. İsrail'in unutkanlığının kaydı aydınlanmamız için korunmuştur. Bu çağda Tanrı, her milletten, her soydan ve her dilden kendisi için bir halkı toplamak üzere elini uzatmıştır. Advent hareketinde, tıpkı İsrailoğullarını Mısır'dan çıkarırken onlar için yaptığı gibi, mirası için iş görmüştür. 1844'ün büyük hayal kırıklığında, halkının imanı, Kızıldeniz'de İbranilerin imanı nasıl sınıandıysa öyle sınıandı."

Tanıklıklar, 8. cilt, 115, 116.

22 Ekim 1844'teki hayal kırıklığı, göksel tapınağın anlaşılmasına yol açtı; bu anlayış da, tıpkı man sınamasının eski İsrail için on sınamadan oluşan bir dizinin ilki hâline gelmesi gibi, Şabat sınamasını ortaya koydu.

Rab bana 1847'de, kardeşler Sebt Günü'nde Topsham, Maine'de toplanmışken, şu görüşümü verdi.

Alışılmadık bir dua ruhu hissettik. Ve dua ederken Kutsal Ruh üzerimize indi. Çok sevindik. Çok geçmeden dünyasal şeylerden koştum ve Tanrı'nın görkemini bir görümüne büründüm. Bana doğru hızla uçan bir melek gördüm. Beni çabucak yeryüzünden alıp Kutsal Kent'e götürdü. Kentte bir tapınak gördüm; içine girdim. İlk perdeye varmadan önce bir kapıdan geçtim. Bu perde kaldırıldı ve Kutsal Yer'e geçtim. Burada buhur sunağını, yedi kollu şamdanı ve üzerinde sunu ekmekleri bulunan masayı gördüm. Kutsal Yer'in görkemini seyrettikten sonra İsa ikinci perdeyi kaldırdı ve En Kutsal Yer'e geçtim.

Kutsalların Kutsalı'nda bir sandık gördüm; onun üstü ve yanları en saf altındandı. Sandığın her ucunda, kanatları onun üzerine yayılmış, güzel birer keruv vardı. Yüzleri birbirine dönüktü ve aşağıya bakıyorlardı. Meleklerin arasında altın bir buhurdan vardı. Meleklerin durduğu yerde, sandığın üzerinde, Tanrı'nın ikamet ettiği bir tahta benzer, son derece parlak bir yücelik vardı. İsa sandığın yanında duruyordu; kutsalların duaları O'na yükseldikçe, buhurdanın içindeki tütsü dumanlanıyor ve O da onların dualarını tütsünün dumanıyla Babasına sunuyordu. Sandığın içinde altın manna kabı, tomurcuklanmış Harun'un değneği ve kitap gibi birbirine kapanan taş levhalar vardı. İsa onları açtı ve onların üzerinde Tanrı'nın parmağıyla yazılmış On Emir'i gördüm. Bir levha üzerinde dört, diğerinde altı vardı. İlk levhadaki dört, diğer altıdan daha parlak parlıyordu. Ama dördüncüsü, Şabat buyruğu, hepsinden daha parlak parlıyordu; çünkü Şabat, Tanrı'nın kutsal adının onuruna tutulmak üzere ayrılmıştı. Kutsal Şabat görkemli görünüyordu - etrafını bir yücelik hâlesi sarmıştı. Şabat buyruğunun çarmıha çakılmadığını gördüm. Eğer öyle olsaydı, diğer dokuz buyruk da çarmıha çakılmış olurdu; ve dördüncüyü çiğnediğimiz gibi hepsini de çiğlemekte serbest olurduk. Tanrı'nın Şabat'ı değiştirmedikçe gördüm, çünkü O hiç değişmez. Ama papa onu haftanın yedinci gününden birinci gününe çevirmişti; çünkü zamanları ve yasaları değiştirecekti. Erken Yazılar, 32.

Protestanlar 1798'de Karanlık Çağlar'dan çıkıp Daniel kitabının mührü açıldığında, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı, Vahiy 13'teki iki boynuzlu yeryüzü canavarı, peygamberlik tarihindeki yürüyüşüne başladı. Protestanlık, Kutsal Kitap denilen kutsal belge üzerine; Cumhuriyetçilik ise Anayasa denilen kutsal belge üzerine kuruldu. Tanrı, çöldeki kilisesini Karanlık Çağlar'dan çıkarmıştı; ancak tıpkı eski İsrail'in Mısır'daki kölelik döneminde olduğu gibi Sebt Günü buyruğu unutulmuştu. İsrail, yasanın Sina'da verilişine doğru giderken Kızıldeniz'i geçerken, modern İsrail de 22 Ekim 1844'e doğru giderken Atlantik'i geçti; orada yasa bir kez daha açıklanacaktı. Rab, yine kendi yasasının ve peygamberlik vahiylerinin emanetçileri olacak ve Protestanlığın bayrağını taşıyacak bir halkı yükseltiyordu. Eski İsrail'e, Tanrı'nın yasasının emanetçileri olma görevlerinin simgesi olarak On Emir'in iki taş levhası verildi; modern İsrail'e ise Tanrı'nın peygamberlik sözünün emanetçileri olarak görevlerinin simgesi olarak Habakkuk'un

iki levhası verildi.

Modern İsrail, Protestanlığın sancağını taşıyanlar tarafından ilan edilen üçüncü meleğin mesajını dünyaya sunarken, ikisi de ikişer levhadan oluşan iki levha takımını birlikte taşımalıydı. Karanlık Çağlar'dan çıkan Protestanlık, Kızıldeniz'den geçmekte olan eski İsrail gibi o zaman eksikti. Protestanlık "Kutsal Kitap ve yalnızca Kutsal Kitap" şiarını benimsediğini ilan etmişti; ancak Roma Katolikliğinin putperest öğretileriyle (putlara sunulan şeylerle) yüzyıllar boyunca beslenmiş olduğundan, Tanrı'nın Sözü'nü eksik anlıyordu. Tanrı, gerçek bir Protestanın, "yasa ve peygamberler"le simgelenen ve hem Tanrı halkının hizmetini hem de Tanrı'nın karakterini temsil eden, ikisi de ikişer levhadan oluşan iki setle Tanrı'nın tüm Sözü'nü temsil etmesini öngörmüştü. Birinci meleğin işi, O'nun yasasının da peygamberlik Sözü'nün de emanetçileri olacak sahici bir Protestan halkı ortaya çıkarmaktı.

"Tanrı, eski İsrail'i çağırdığı gibi, bu zamanda da kilisesini yeryüzünde bir ışık olarak durması için çağırmıştır. Gerçeğin kudretli baltası niteliğindeki birinci, ikinci ve üçüncü meleğin mesajları aracılığıyla, onları kiliselerden ve dünyadan ayırarak Kendisine kutsal bir yakınlığa getirmiştir. Onları yasasının emanetçileri yapmış ve bu zaman için peygamberliğin büyük gerçeklerini onlara emanet etmiştir. Eski İsrail'e emanet edilen kutsal sözler gibi, bunlar da dünyaya iletilmesi gereken kutsal bir emanettir. Vahiy 14'teki üç melek, Tanrı'nın mesajlarının ışığını kabul eden ve yeryüzünün dört bir yanında uyarıyı duyurmak üzere O'nun görevlileri olarak yola çıkan insanları temsil eder." Tanıklıklar, cilt 5, 455.

İki levhadan oluşan iki takımın emanetçileri olarak tanımlananlar tarafından ilan edilmesi gereken uyarı, Katolikliğin damgasını kabul etmeye karşıdır. Bu itiraz, Ahab ile Jezebel'in gayrimeşru ilişkisine yöneliktir ve Karmel Dağı'nda Eljah tarafından temsil edildi. Sina Dağı'nda iki taş levhanın verilmesi, 1842'den 1849'a kadar olan dönemde Habakkuk'un bezden iki levhasının verilmesini simgeledi. Habakkuk'un iki levhası, Tanrı ile Protestan halkı arasındaki antlaşma ilişkisinin simgesidir. Bu levhaları reddetmek, eski İsrail'in Tanrı'nın yasasını reddetmesiyle aynı olurdu.

Milleritler En Kutsal Yer'e girdiler ve Şabat'ın ışığını aldılar, ancak sınama süreci henüz tamamlanmamıştı. Eşzamanlı olarak Cumhuriyetçiliğin boynuzu da tam da aynı tarihsel süreç içinde ilerliyordu. Ve her iki boynuz da 1863'te birlikte ilerleyişlerinde bir dönüm noktasına ulaşacaktı.

Miller'in İlyas mesajı, Protestan boynuzunu kurma amacıyla kademeli bir arınma süreci ortaya çıkardı ve aynı tarihsel dönemde Cumhuriyetçi boynuz da kademeli bir siyasal gelişme sürecinde yer aldı. Her iki boynuz da aynı yeryüzü canavarının üzerindedir, bu yüzden yeryüzü canavarının tüm tarihi boyunca birlik içinde ilerlemeleri gerekir.

Yeryüzü canavarının Cumhuriyetçi boynuzunun ilk peygamberlik özelliği, 1789'da Anayasayı yürürlüğe sokacak şekilde konuşmasıydı. 1798'de (Daniel kitabının mühürünün açıldığı son zamanda) yeryüzü canavarı, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak ilk kez konuşacaktı. 1798, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak başlangıcıydı ve yeryüzü canavarının tarihinin başında 1798'de gerçekleşen konuşma,

altıncı krallığın son kez konuşmasına tipolojik bir örnek teşkil edecekti; o zaman, ejderhanın sesi olarak temsil edilir. 1798'de Amerika Birleşik Devletleri'nde Cumhuriyetçi boynuz tarafından çıkarılan yasaları düşündüğümüzde, Amerika Birleşik Devletleri ejderha gibi konuştuğunda Pazar yasasıyla bağlantılı olarak çıkarılacak yasalara bir örneklemesini görmeyi beklemeliyiz. Aşağıdaki dört yasayı ele alırken, 1798'de çıkarılan bu dört yasanın Alfa ve Omega'nın peygamberlik imzasını taşıyıp taşımadığını kendinize sorun.

1798'de Amerika Birleşik Devletleri, Yabancılar ve İsyan Yasaları olarak bilinen birkaç önemli yasa kabul etti. Bu yasalar, Federalistlerin kontrolündeki Kongre tarafından kabul edilen ve Amerika Birleşik Devletleri'nin ikinci başkanı ve George Washington'ın eski başkan yardımcısı olan Başkan John Adams tarafından imzalanarak yasalara dört yasadandırıldı.

Vatandaşlığa Kabul Yasası: Bu yasa, göçmenlerin ABD vatandaşı olabilmesi için gereken ikamet süresini 5 yıldan 14 yıla çıkardı. Başlıca amacı, çoğu zaman muhalefet partisi Demokratik-Cumhuriyetçilerle aynı çizgide olan, yakın zamanda gelen göçmenlerin etkisini sınırlamaktı.

Yabancı Dostlar Yasası: Bu yasa, barış zamanında Amerika Birleşik Devletleri'nin güvenliğine tehdit olarak görülen vatandaş olmayan kişileri sınır dışı etme yetkisini başkana verdi. Başkanın tehlikeli gördüğü herhangi bir vatandaş olmayan kişiyi gözaltına almasına ve sınır dışı etmesine izin verdi.

Yabancı Düşmanlar Yasası: Bu yasa, Amerika Birleşik Devletleri ile savaş halinde olan ülkelerin vatandaşlarının yakalanmasını, alıkonulmasını ve sınır dışı edilmesini öngörüyordu. 1790'ların sonlarındaki gergin atmosfer sırasında önlem olarak çıkarıldı.

İsyan Yasası: Bu, Yabancılar ve İsyan Yasaları'nın en tartışmalı olanıdır. Hükümete veya onun yetkililerine karşı, onları karalamak ya da itibarlarını zedelemek niyetiyle "yalan, skandal niteliğinde ve kötü niyetli" yazılar yayımlamayı cezai bir suç haline getirdi. Eleştirmenler bunu ifade ve basın özgürlüğüne doğrudan bir saldırı olarak gördüler.

Yabancılar ve İsyan Yasaları son derece tartışmalıydı ve bu yasaların temel anayasal hakları ihlal ettiğine ve siyasi partilerini hedef aldığına inanan Demokratik-Cumhuriyetçilerden ciddi bir muhalefete yol açtı. Yasaların, ifade ve basın özgürlüğünü koruyan Birinci Değişiklik'i ihlal ettiğini savundular. Sonunda, bu yasalar 1800 seçiminde rol oynadı; Thomas Jefferson ve Demokratik-Cumhuriyetçiler başkanlığı ve Kongreyi kazandığında, İsyan Yasası'nın yürürlükten kaldırılmasına yol açtı.

Demokratik-Cumhuriyetçi Parti, bu yasaların Anayasa'nın koruduğu temel hakları ihlal ettiğine inanıyordu ve ayrıca bu yasaların karşıt siyasi partiyi hedef aldığını düşünüyordu. Bu yasaların yürürlükten kaldırılmış ya da daha sonra sona ermiş olması önemli değildir; Alfa ve Omega, sonu başlangıçla birlikte gösterir. Bu yasaların çıkarıldığı ya da "konuşularak" yasalaştırıldığı tarihte, Federalist Parti'ye Demokrat Cumhuriyetçiler adlı bir parti karşı çıkıyordu.

Demokratik-Cumhuriyetçi Parti'nin evrimi nihayetinde Cumhuriyetçi Parti'yi ortaya çıkarır. Temelde kölelik karşıtı bir tutum etrafında birleşmiş bir siyasi parti.

Tarihçiler, kölelik sorununa dayanan bir savaş olan İç Savaş'ın tam merkez noktası olarak 1863'ü belirtir. 1863, ayrıca, melekler tarafından Miller'a verilen ilk zaman kehanetini (Levililer yirmi altıdaki "yedi kez" kehaneti) o dönemde reddeden Protestan boynuzunun yeni sancaktarları için de bir kilometre taşıdır. "Yedi kez" kehanetinin, Levililer'in bir önceki bölümünde ortaya konan kölelik yasalarına dayanıyor olmasının basit bir tesadüf olması mümkün mü? "Yedi kez" in tanımladığı "lanet", şu vaadi içeriyordu: Yirmi beşinci bölümün antlaşma yasalarına itaat edilmezse, İsrail Kızıldeniz'de yolculuğuna başladığında içinden çıkarıldığı köleliğe geri dönerek tarihini sona erdirecekti.

1798'den 1863'e kadar Demokratik-Cumhuriyetçi Parti adlı siyasi parti bir dizi tasfiye ya da sarsıntıdan geçti. 1798'den itibaren ve özellikle 11 Ağustos 1840'tan başlayarak 1863'e kadar Millerci hareket bir dizi tasfiye ve sarsıntıdan geçti.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki erken siyasi partilerden biri olan Demokratik-Cumhuriyetçi Parti, bugün var olan modern Cumhuriyetçi Parti'ye doğrudan dönüşmedi. Bunun yerine, zaman içinde bir dizi değişim ve bölünmeden geçti; nihayetinde Cumhuriyetçi Parti ortaya çıkmadan önce birkaç farklı siyasi partinin oluşumuna yol açtı.

Thomas Jefferson ve James Madison ile sıklıkla ilişkilendirilen Demokratik-Cumhuriyetçi Parti, 18. yüzyılın sonlarında Federalist Parti'ye bir yanıt olarak kuruldu. Demokratik-Cumhuriyetçiler, Anayasa'nın katı bir şekilde yorumlanmasını, eyalet haklarını ve tarımsal çıkarları savunuyordu.

Bununla birlikte, 1820'lere gelindiğinde Demokratik-Cumhuriyetçi Parti, bölgesel ve ideolojik ayrımlar doğrultusunda parçalanmaya başladı. Asıl bölünme, James Monroe'nun başkanlığına güçlü bir muhalefetin bulunmadığı İyi Duygular Dönemi'nde (1817-1825) gerçekleşti. Bu siyasi sükunet dönemi, Demokratik-Cumhuriyetçi Parti'nin gerilemesine katkıda bulundu. Parti nihayetinde birkaç fraksiyona bölündü ve şu siyasi gruplara dönüştü:

Demokrat Parti: 1829'da yedinci başkan olan Andrew Jackson'ın takipçileri, Demokrat Parti'yi kurdular. Jacksoncu Demokratlar, güçlü bir yürütme erkini, batıya doğru genişlemeyi ve beyaz erkekler için daha geniş bir seçme hakkını desteklediler.

Ulusal Cumhuriyetçi Parti: Bu parti, Andrew Jackson'ın başkanlığına bir tepki olarak ortaya çıktı ve daha sonra diğer Jackson karşıtı fraksiyonlarla birleşerek Whig Partisi'ni oluşturdu. Ulusal Cumhuriyetçiler, genel olarak güçlü bir federal hükümetten ve ekonomik kalkınmadan yanaydı.

Anti-Masonik Parti: Bu, 1820'lerde ortaya çıkan, başlıca gizli Masonluk örgütünün etkisine dair kaygılara tepki olarak doğmuş kısa ömürlü bir siyasi partiydi. Eski Demokratik-Cumhuriyetçilerin bir kısmını bünyesine kattı.

Whig Partisi: 1830'larda kurulan Whig'ler, eski Ulusal Cumhuriyetçiler, Anti-Masonlar ve diğer muhalif gruplardan oluşuyordu. Jacksoncu politikalara karşı çıkmaları, güçlü bir federal hükümeti desteklemeleri ve sanayi ile ekonomik kalkınmayı teşvik etmeleriyle tanınıyorlardı.

Modern Cumhuriyetçi Parti, 1850'lerde kölelik etrafında artan bölgesel gerginliklere doğrudan bir yanıt olarak kuruldu. Köleliğin yeni topraklara yayılmasına karşı olan eski Whigler, kölelik karşıtı

Demokratlar, Free Soilers ve diğerlerini kendine çekti. İlk Cumhuriyetçi başkan adayı John C. Fremont 1856 seçiminde yarıştı ve partinin ilk başarılı adayı Abraham Lincoln 1860'ta seçildi. Dolayısıyla Cumhuriyetçi Parti, Demokratik-Cumhuriyetçi gelenekten ayrı olarak ortaya çıktı ve Amerikan siyasi tarihinde kendine özgü bir seyir izledi.

1860'a gelindiğinde Cumhuriyetçi Parti ilk başkanını seçti. Köleliğe karşı olan siyasi partilerin oluşturduğu bir koalisyon üzerine kuruluydu. 1863'te Köleliğin Kaldırılması Bildirgesi köleliği "konuşarak" ortadan kaldırdı. 1863'te, o zaman Cumhuriyetçi Parti tarafından temsil edilen Cumhuriyetçi boynuz köleliği "konuşarak" ortadan kaldırdı; buna karşın Protestan boynuz bir hareket olmaktan çıkıp Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ne dönüştü. Millerci hareket 1863 Mayıs'ında yasal ve resmî olarak sona erdi ve o yıl Musa'nın yemini, kölelik kehaneti reddedildi. Kulağı olan işitsin.

Bu noktada, Peygamber Daniel'in "Musa'nın yemini" olarak adlandırdığı konuya ilişkin kısa bir genel bakış sunmak bilgilendirici olabilir.

Evet, bütün İsrail Senin Yasası çiğnedi; Senin sesini dinlememek için saparak. Bu yüzden, Tanrı'nın kulu Musa'nın Yasasında yazılı olan lanet ve ant üzerimize döküldü; çünkü O'na karşı günah işledik. Daniel 9:11.

Tanrı'nın Sözü'nü incelerken Cebrail ve diğer melekler tarafından yönlendirilen William Miller, ilk olarak Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi zaman"a yönlendirildi. Miller'in tanıklığına göre, Kutsal Kitap incelemesinde Yaratılış kitabından başladı ve bu nedenle, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on dördüncü ayetindeki iki bin üç yüz yıla ulaşmadan çok önce Levililer'e gelmişti. Yalnızca Kutsal Kitap'ı ve Cruden'in konkordansını kullandı.

Cruden'in Konkordansı, Kral James Kutsal Kitabı'nda İngilizceye çevrilen İbranice ya da Yunanca sözcüklere ilişkin hiçbir atıf içermez. Miller, incelediği pasajın "bağlamını", bir sözcüğü ya da Kutsal Kitap'tan bir pasajı anlama biçimine rehberlik etmesi için dikkate alırdı. Onun "yedi zaman"ı anlayışına gelince, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi zaman"ın bağlamının yirmi beşinci bölüm olduğunu görmek oldukça kolaydır.

Yirmi beşinci bölüm, toprağın dinlenmesini, Yovel Yılı'nı ve kölelik kurallarını ana hatlarıyla açıklar. Yirmi beşinci bölümdeki kurallar, itaat edilirse bereket, itaat edilmezse bir "lanet" getiren "Tanrı'nın kulu Musa'nın yasası"nın bir parçasıdır. Yirmi altıncı bölümde "yedi kez" laneti iki bin beş yüz yirmi yıla denk gelir ve toprağın dinlenmesine ilişkin kurallar ile kölelik ilkelerinin açık bağlamında ortaya konur. Yirmi altıncı bölümde cezaya "antlaşmamın davası" denir.

O zaman ben de size karşı çıkacağım ve günahlarınız için sizi yine yedi kat cezalandıracağım. Antlaşmamın öcünü alacak bir kılıcı üzerinize getireceğim; şehirlerinizde toplandığınızda aranızda salgın hastalık göndereceğim; ve düşmanın eline teslim edileceksiniz. Levililer 26:24, 25.

Bağlamda Tanrı'nın "anlaşmazlık" ettiği "antlaşma", yirmi beşinci bölümde daha önce anılan antlaşmadır. Yedi kezlik ceza Tanrı'nın "antlaşmasının" "anlaşmazlığı" olarak adlandırılır ve buna bağlı "lanet" ise İsrail'in "düşmanlarının eline teslim edilecekleri" ve düşmanların diyarına

girdiklerinde (Daniel’de olduğu gibi) düşmanlarının köleleri olacaklardır.

Musa Levililer yirmi altıyı kayda geçirdiğinde, Eski İsrail Mısır’daki kölelikten henüz kurtarılmıştı ve yirmi beşinci bölümde ortaya konan kölelikle ilgili ilkeler ya bir bereket ya da bir lanet getirecekti. Eski İsrail hiçbir zaman Yubile Yılı’nın kurallarını uygulamadı ve nihayetinde hem kuzey hem güney krallıkları, Daniel’in “Musa’nın laneti” diye adlandırdığı şeyin gerçekleşmesi uyarınca “yedi kez” süreyle dağıtıldı.

Tanrı ile İsrail arasındaki, Mısır’daki kölelikleriyle başlamış olan antlaşma ilişkisi, Asur ve Babil’e köle düşmeleriyle sona erdi. Kuzey krallığına karşı "yedi vakit" 1798’de, güney krallığına karşı "yedi vakit" ise 1844’te sona erdi. İki "yedi vakit" döneminin başlangıç noktası, Yeşaya kitabının yedinci bölümünde, MÖ 742 yılında Yeşaya’nın Yahuda Kralı Ahaz’a bildirdiği altmış beş yıllık bir peygamberlik sözüyle belirlenmiştir.

Çünkü Suriye’nin başı Şam’dır, Şam’ın başı da Rezin’dir; ve altmış beş yıl içinde Efrayim kırılacak, öyle ki bir halk olarak kalmayacak. Efrayim’in başı Samiriye’dir, Samiriye’nin başı ise Remalya’nın oğludur. Eğer iman etmezseniz, kesinlikle sağlam duramazsınız. Yeşaya 7:8, 9.

Yeşaya, kehanetin MÖ 742’de ortaya konulduğu zamandan itibaren “altmış beş yıl içinde” kuzey krallığının yıkılacağını belirtmişti. On dokuz yıl sonra, MÖ 723’te, İsrail’in kuzey krallığı Asur kralı tarafından esarete alındı ve kırk altı yıl sonra, MÖ 677’de, Babil kralı güneydeki Yahuda krallığını esarete aldı. Altmış beş yıllık kehanet altı tarihî dönüm noktası ortaya koyar. Birincisi, kehanetin ortaya konulduğu MÖ 742’dir. On dokuz yıl sonra, MÖ 723’te, kuzey krallığı Asurlular tarafından esarete alındı. Kırk altı yıl sonra, MÖ 677’de, güney krallığı Babilliler tarafından esarete alındı. MÖ 723’te başlayan ilk iki bin beş yüz yirmi yıllık dönem 1798’de sona erdi. Ardından, MÖ 677’de başlayan iki bin beş yüz yirmi yıl 1844’te tamamlandı. 1844’ten itibaren, tüm kehanet yapısını tamamlamak için kehanet on dokuz yıl daha uzanarak 1863’e ulaştı; çünkü Alfa ve Omega kehanet yapısını başlatmak için on dokuz yılı işaretlediğinde, onun sonuna ulaşmak için de on dokuz yıl bulunmalıydı.

Eski İsrail Mısır’daki kölelikten kurtarıldı ve itaatsizlik yüzünden hem kuzey hem de güney krallıkları yeniden köleliğe döndürüldü. Peygamberlik sözleri, eski tarihsel İsrail’in peygamberlik tarihinden modern ruhsal İsrail’e uzanır ve böylece bütün peygamberî dönüm noktalarının teması köleliktir.

Yeşaya 7’deki peygamberlik, kuzey ile güney arasında yaklaşan bir iç savaşın fark edilmeye başlandığı MÖ 742 yılında, Yeşaya tarafından kötü Kral Ahaz’a sunuldu. Ahaz’ın güney krallığı, antik İsrail’in harfî şanlı diyarıydı. 1798’de, Kutsal Kitap peygamberliğindeki ruhsal şanlı diyar, Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak hüküm sürmeye başladı. Harfî şanlı diyara karşı yedi zaman 1844’te sona erdiğinde, Kral Ahaz’ın tarihinde olduğu gibi, yaklaşan bir iç savaş vardı. 1844’e gelindiğinde, siyasi partilerin parçalanıp ittifaklar kurmasıyla oluşan kargaşa, neredeyse bütünüyle iki sınıf siyasi eğilim etrafında şekillenmişti. Kölelik bakımından, Demokratlar kölelik yanlısı, Cumhuriyetçiler ise kölelik karşıtıydı. 1798’den 1860’taki iç savaşın başlangıcına kadar, iki sınıf siyasi eğilimin oluşum süreci oturmuştu.

Ahaz, harfî Görkemli Diyar'ı temsil ediyordu ve bu nedenle ruhsal Görkemli Diyar'ı tipolojik olarak örnekliliyordu. Ahaz'ın tarihi, peygamberliğin MÖ 742'de ilan edildiği dönemi tipolojik olarak örnekler; dolayısıyla peygamberliğin sona erdiği dönemi de örnekler. Başlangıçta, on kabileden oluşan kuzey krallığı, güneydeki iki kabilenin Tanrı tarafından tesis edilmiş yönetimine karşı bir protesto olarak bu iki kabileden ayrılmıştı. Kuzeyin on kabilesi Suriye ile bir ittifak kurmuştu; bu da, güney konfederasyonu ile Suriye tarafından simgesel olarak temsil edilen bir güç arasındaki ittifakı tipolojik olarak örnekler.

Bu kısa özet, Levililer 26'daki "yedi kat"ın, itaate bereketi, itaatsizliğe ise köleliğin "lanetini" getiren bir antlaşma vaadi olduğunu belirtir. Kuzey ve güney krallıkları, kölelikten kurtarılan tek bir ulus olarak birlikte başladılar; ancak kendi sonlarında her biri yeniden köleliğe teslim edildi.

O kölelik kehanetlerinin sonunda yer alan altmış beş yıl, kuzey ile güney arasındaki bir iç savaşın tam merkezinde, ruhsal görkemli ülkede ruhsal İsrail ile sonuçlandı. İç savaşdaki karşı taraf, bir konfederasyon oluşturan ve karşı krallıkta bulunan ilahi olarak tesis edilmiş hükümetten ayrılan bir krallıktı.

1798'den itibaren iç savaşa kadar, cumhuriyetçiliğin borazanı, kölelik sorunlarının iki tarafını temsil eden iki tür siyasal karşıt ortaya çıkaran bir süreçten geçirildi. Kölelik uygulamasını sürdürmek isteyen kölelik yanlıları bu mücadeleyi kaybetti.

1798'den itibaren iç savaşa kadar, Protestanlığın boynuzu, kölelikle ilgili meselelerin iki tarafını temsil eden iki sınıf dini karşıtın ortaya çıkmasına yol açan bir süreçten geçirildi. Kölelik kehanetinin ilk yorumunu sürdürmeye çalışan kölelik yanlısı karşıtlar savaşı kaybettiler.

1863 yılında Cumhuriyetçiliğin borazanı kölelik uygulamasını reddetmeyi başardı.

1863'te Protestanlığın boynuzu kölelik kehanetini reddetmeyi başardı.

Bunu yaparak, kendi zamanının İlyas'ı olan Miller'in çalışmasını reddettiler. Böyle yapmakla, kendi zamanlarının temel taşı olan "Musa'nın yemini"ni de reddettiler. Musa ve İlyas böylece reddedildiler; ancak 11 Eylül 2001'de geri döndüler.

Alfa ve Omega, harika bir dilbilimci olarak, bizzat Harika Sayıcı Palmoni olarak ilan ettiği "Musa'nın yemini"ne ilişkin zaman kehaneti boyunca ilahi imzasını nakşetti. İnanmazsanız, kesinlikle ayakta duramazsınız.